Як почую твій голос в своїх думках,
Моє серце в небо лине, наче срібний птах,
І несе мене у південний край,
Де пливуть в імлі білі кораблі.

Кораблі, кораблі в золотистій імлі,
Ви у долю мою, як в легенду ввійшли.
Ви повік принесли у кохання і сни
Дивний клекіт весни, кораблі.

На морськім узбережжі, гулкім, сія твоя постать —
Синій профіль… І без тебе я, і без тебе я —
Корабель із мрій, що наснивсь давно,
Колихавсь між хвиль і пірнув на дно.